

barłog, kuźby ſe napinaſcho, aby ten předny ſ wozowu byl. Naſch młożeńz wotemdajo ſwoju depeſchu, gańo ſe ſlědź a leſchi po drugej droze domoj, Nimze ſu jim na pětach. Ale ſlědź nejźěſcho tať malſńe; te zopajuze wojństwa ſe ſatyſachu, won muſaſcho how nahońo, tam na přeći, až wjazor po 9 gluzńe domoj pſchiže. Swojom arabatu huchwaleńe, tej maſchi dobry wjazor, generalu krotki rapport, a ten poniźny młożeńz zynáſcho, ab něbyło to niź.

Nozy 5. auguſta.

Nozy 5. ſe hopońaſowaſcho, zo pſchiſch bužo, Raź nozny jagať praſka a klaſka, tať ſe ńagotaſcho na wſchych końzach a bońach. Raź jedna žwańa tu drugu goni, tať ſchiſkaſcho jedna hupa wojańow tu drugu, pěſchki, rejtate, ńanunate, ſcho pſcheſjadno. To možo ſe jaden myſliſch, ńaki wotpoznyť ſmy měli! Po woſtudnem zakańu ſwitaſcho žajtſcho. Ale něto ańle dejachmy tu žańoſcź wot Weiſenburga wiźeſch. Te ſbytki tych ſbitnych divisionow porachu ſe mimo, ſrańone na woſach, na mulach a po ńijach ńlězajuze. Skafone ńanuny, ſeſtamowane woſe a pońne ſchańeje багаže. Toſch woſta ten zeky bńog ſtojezy, naſcha juź pońna wjaſ dejaſcho jim ńwartier daſch a to na-ńwattki. General D'Herillier huwońa: „Ssu to te ſbytki Douajoweg wojństwa?“ „Zo, moj general!“ běſcho to tuźne wotgrono. D'Herillier ſaſluchowa dla gornimoſcźi a tuźyze a žaſcho: „Zo ga ſ tymi bogimi woſtonami deru?“